विश्रम:, पुं, (वि + श्रम + घम।) हावभेद:। स तु स्त्रीगां प्रजारभावन क्रिया विशेष:। इत्य-मर: ॥ (यथा, मेचदूते । २६ ।

'स्त्रीयामादां प्रययवचनं विश्वमी हि प्रियेष्ठ ॥") मदर्गिष्ठभैजनित्विपर्यासी विश्वमः। यथा व्यन्यनिमित्तमानसादुत्यायात्र्यम गमनं प्रिया-रअक्षामादिय स्था सहाजपनमुचेई सित-क्रोधी पुष्पादीनां याच्या सप्तमेव तत्परि-वागः । वस्ताभरममान्तानामकार्यतः खरुनं माननच । यदुक्तम्।

"कोध: सितच कुसुमाभरवादियाच्चा तद्रजन्य सहसेव विमाद्रन्य ' व्याचित्र कान्तवचनं लपनं सखीभ-

निष्कारगोत्यितगतं वद विश्वमं तत् ।"इति। "चित्तवत्त्रागवस्थानं ऋजाराहिश्रमी भदेत्।" र्विण्य च । तथान्यन।

"विभमकार्या काले भूषास्थानविपर्ययः।"

"श्वलायातं विहः काम्तमसमाजितभूषया। भावेश्झमं हश्रीकांचा कपीचे तिककः जतः॥"

इति । योधितां यौवनजो विकारो विश्वमः। इत्येके। विकालिविकाः चन्। इति भरतः ॥ अपि च। "वक्तभप्राप्तिवेलायां मद्नावेश्रसंभमात्। विभमो शारमात्यादिभूवास्थानविपर्यय: ""

इत्वज्वलगीलमागः । #। आन्त:। इति मेहिनी। मे, प्र॥ (बचा,

भागवते। ४। २१। १२, "तमचिभैगवानै चत् लरमार्थं विद्यायसा। व्यासुक्तमिव पाषकं योश्यमें धर्माविश्रम: "") श्रीभा। (यथा, राजतरिक्षण्याम् ।३।३४०। "ललाटे मूलसुदाङ्के जरामुकाः ग्रिरीक्षाः। तस्य ग्रम्भमावङ्गिङ्गामोविश्वमं द्धुः ॥" यथा च असर्भतके। १।

"च्याङ्गरिबहुखटकासुखपाबिएसे प्रेस्त्रखांश्रुचयसंवित्तिरे विकाशाः। त्वां णातुमञ्जरितपञ्चवक्रमेपूर्-लोभसमर्भमरविभमस्कटाचः ॥")

संग्रय:। इति हमचन्त्र:। (यथा, कथा-सरितागरे। १६। ६५।

"पूरयन् बहुनादाभिक्वाहिनीभिभैवक्तलम्। कुर्वत्रका कि निर्मेष वर्षा समयविकासम् ।")

भमगम्। इति प्रव्हरतावली॥ (विकार-विश्वेष:। यथा,--

"तीवात्तरिप नाजीवीं पिनेक्लन्नमीषधम्। व्यामसत्रोधनको नालं पक्तं दोषीषधाधनम् ॥ निच्चाद्य चेतेषां विश्वमः सच्चातुरम्। जीर्वाधने तु भेषन्यं युद्धात् स्तव्यगुरूदरे ॥"

इति वाभटे छत्रखानेश्चमेश्खाये॥) विश्वमा, स्त्री, वार्डकाम्। इति प्रव्हर्मावली ॥ विभाद, [ज] } चि, (विशेषेण भाजते इति। विमर्दनं, क्वी, (वि+ म्द्र + ख्यूट्।) कुदुमादि-विश्वाड्, [ज्] वि+श्वाज् + "बाबोधीयि

इस्रते।" श्रा१७०। इति किए।) खलक्का-रादिना दीप्तिशील:। तत्पर्याय:। आजिमा: २ रोचिया: ३। इत्यमर:॥ (यथा, ऋषेदे। 191001109

"विभाड् हहत्विवतु सोलं मध्वायुद्धद्यज्ञपतावविद्यतम् ॥" "विभाइ विभाजमानः विश्ववेख दीएमानः।" इति तझाच्ये सायकः ।)

विभानतः, त्रि, विश्वमयुक्तः। विपूर्वभ्रमधातोः क्तप्रवयेन निष्यतः । (यथा, गीतायाम्। 161161

"खनेकचित्तविधाना मोच्चालयमारताः॥") विश्वान्तः, स्त्री, (वि+स्त्रम+त्तिन्।) विश्वमः। इति विश्वमण्ड्टीका्यां भगतः। (यथा, प्रबोधचन्द्रोदये। "स्फुर्ट्हतविश्वान्तिसन्तान-सन्तप्तवन्दार्कं सार्विदापहारे कदचेति॥")

विसतः, चि, विरुद्धमतिविधिष्टः। विपूर्वसन्-घातो: क्तप्रवयेन निव्यत: १

विमनखः, जि. विमनाः । विनियद्दीतं मनीव्खिति बहुती सूर्ये कप्रखयेन निष्यतः । (यथा, भाग-वते। ७।१०।६१।

"विलोक्य भयसङ्ख्यं विमगर्कं द्वयध्वनम् ॥") विमना:, [स्] चि, (विरुद्धं मनी यखा।) चिन्ना-दियाकुलितः। तत्पर्यायः। दुक्षेताः २ अन्त-मेंगा: ३। इत्यमर: ॥ दु:खितमानचः १॥ इति ग्रन्दरकावली। (यथा, देवीभागवते। 21381301

"भिष्मित्व यदा राजन् सुदिती विमनास्तथा। मालायाच तथा सर्पे समहक क वृधीत्तम। ") विमय:, पुं, (वि+मी+"एरच्।" इत्यच्।) विविसय:। इति हैसचन्द्र:॥

विमहं:, पं, (विन्दयतेश्वी इति। वि+व्द+ घण्।) कालकृतृत्यः। इति स्त्रमाला॥ कालकासुन्दिया इति भाषा। विमद्नम् ! इति ग्रब्दरतावजी। (यथा, रघु:। ५। ६५।

"तं कर्याभूषका निपी इतपीवरांसं-श्योत्तरक्दविमहेळशाङ्गरागम्।" सन्यकः। यथा, रञ्जः । १३। २०।

"व्यभी महेन्द्रह्मिद्रान्यात्व-खिमार्गगावीचिविमहंभीत: "" "विमार्मगा मङ्गा तखा वीचीनां विमर्देन सम्यकें भीत:।" इति तड्डीकायां मिल्ल-नाथ: ॥ ॥ युद्धम् । यथा, रामायशे ।इ।इ२।७। "देवासुरविमहें व काम्म विक्तत्रवाम् ॥" कलहः। यथा, तत्रेव। २। ६३। २४।

"कार्व्याधिनां विमहों हि राज्ञां दीवाव कल्पते॥")

विसर्क:, पुं, (विसर् एव। खार्च कन्।) चक-महै:। इति राजनिर्धेष्ट:॥ (चक्रमहैप्रव्दे-व्ख गुणादयो विज्ञेया: ॥)

मह्नम्। तत्र्यायः। परिमतः १। इत्र-

मर:। विमर्द: ३। इति ग्रब्दरतावली। विश्रीवेश महन्य । (यथा, महाभारते। ३। 34131

"धमीख जानमानीयहं गतिमत्यां सुदुर्व्वदाम्। क्यं बलात्करिखामि मेरोरिव विमर्हनम्॥" ति, विशेषेण स्र्नातीति । वि + स्र् + खाः। सर्नकारी। पीड़ाहायक:। यथा, कथासरि-सागरे। ११३।१६।

"अभूच वारणकास परसेनाविमह्नः। महान अवलयापीड इति खाती महीतले।" यथा च साहित्यद्रभेषी । ४। २६६। "अयं स रसनीत्कर्षी पीनस्तनविमह्न:। नाम्य्रजघनसामीं नीवीविसंसनः करः ॥") विमहीत्य:, पुं, (विमहीदुत्तिष्ठतीति। उत्+ स्था

+क:।) मह्नाज्ञातसुगन्धादि:। यथा,-"चय मन्दे परिसत्ती विमहीं से मनी हरे। दूरगामी मनोद्वारी गत्व व्यामीद देशित: "" इति शब्दरतावली ।

विमर्भनं, ज्ञी, (वि + क्या + ब्यूट्।) परामर्भः। वितर्वः । यथा,-

"वितक: खाइतयमं परामणी विमर्भनम्। व्यथाद्वारक्षकं कही।स्यावगुणद्वगम्॥"

इति देमचनः॥

(विच्यातिश्नेनेति। कर्यो खुट्। ज्ञानम्। यथा, भागवते। ६।१।२१। "नमेखा नर्मनिर्दारी न ह्यात्यन्तिन इस्रते। व्यविदद्धिकारित्वात् प्रायश्चित्तं विसर्भनम् ॥")

विम(पां) में:, पुं, (वि + न्ट(प्र)म + चमा।) विचा-रका। इति जटाधर: । (यथा, कथासरित-सागरे। २०। १२४।

"प्रत्ययः स्त्रीष्ठ सम्पाति विम(श्रें) में विदुधा-मपि॥")

विमलं, की, (विगती मली यस्तात ।) तार हम-डियालतम्। तत्त्परसिवधेषः। तत्वयायः। निम्नेलम् २ खच्छम् ३ अमलम् ४ खच्छघातु-कम् ५। अस्य गुजाः। कट्लम्। तिक्तलम्। लग्दोषवणनाशिलम्। रस्वीयादी तुल्य-लम्। वेघे भिन्नवीर्थकलचा। इति राज-निर्घेत्टः ॥ (तथास्त्र शोधनमारकविधः। "म्द्रभारनालतेवेषु गोदुग्धे कहली रसे। कीलत्ये कोदवकाये माचिकं विमलन्तया ! सुद्द: मूर्यकन्दस्यं खेदयेहरवर्धिन ।। चाराखलवर्षे खेव तेलस्पी:समन्तितम् पुटनयं प्रदातयं ततस्त भोधितं भनेत्। जमीरसा रसे खिन्नो मेनप्रकीरसे साथा। रक्नातीयेन वा पाचां चसं विमलशृह्ये॥" इति विमलश्हि:। इति वैद्यवर्धेन्त्रसार-संयद्धे जार्यमार्याधिकारे॥)

विमलं, चि, (विगती मली यसात्।) विभीलम्। तत्प्रधाय:। वीधम् २। इत्यमर:॥ प्रयतम् ३। इति प्रबद्धावली ॥ (यथा, रामायणे ।२। 1851 38